

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felölös szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyilttér soronkint 40 fillér.

Gyarló közbiztonság.

Az országszerte híressé vált rabló-merénylet nemcsak azért jellemzi közbiztonsági állapotaink hitványságát, mert ez a párját ritkító vakmerőséggel végrehajtott rablómerénylet fényes nappal egy forgalmas országúton megtörténhetett. De még ennél is sötétebb színben tünteti fel közbiztonsági állapotainkat az a körülmény, — hogy tisztára a véletlennek köszönhető, hogy a rablókat külföldön elfogták. Félőrával a rablómerénylet elkövetése után már értesült róla esendőrség és rendőrség, megindult a vizsgálat és mégis módjuk volt a rablóknak arra, hogy az ország szívéből az éjszakai határig meneküljenek, — mentek kocsin, gyalog és vonaton anélkül, hogy egy hajszaluk is meggörcbült volna. Ha Teschenben össze nem verekednek a rendőrökkel részeg állapotban, talán soha el nem csípték volna őket. Az ilyen példák aktuálissá teszik a közbiztonsági kérdésnek nem csak általános, hanem localis megoldását is. Szükséges, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzunk, mielőtt egy itteni eset kényszerítene bennünket annak megoldására.

Bevallhatjuk, hogy a baresi közbiztonság igen szomorú lábon áll. Barcs óriási kiterjedésű község. Lakóinak száma meghaladja a hétezeret. Ezek életére, a közbiztonságra négy-öt esendőrség és ugyanannyi rendőr ügyel. Tény, hogy esendőrségünk kiváló, de mit tud tenni, produkálni négy-öt kiváló esendőrség egy ilyen óriási területen!

Igazságosak akarunk lenni és esendőrség, rendőr mellett megemlíjük lándzsás bakterjainkat. Ezeknek ténykedését nem szabad túlkomolyan venni. A közbiztonsági szaklap legutolsó számában maga egy falusi jegyző mondja el, hogy az ő falujában olyan bakter örökődik a polgárok éjjeli nyugalma felett, aki minden órában sípol — azért, hogy figyelmeztesse a csirke és tojás tolvajokat arra, hogy közeledik ő, a rend őre. — De komolyabb összeütközésnél, fegyverrel bíró rablóval szemben csak nem számíthatunk bakter nyújtotta védelemre! Az akármilyen bátor ember is és kötelességtudó, ha rá lőnek, nem fog hősiességni, nem lesz martirja hivatalának, hanem ha teheti, szépen odébb áll és minden hivatal, állás, sőt „tekintély“ dacára örül szerencsés megmenekülésének.

A esendőrség és rendőrség szaporítása, ez az egyetlen mód, mellyel a kérdés közmegelegedésre oldható meg. Mindkettő keresztül vihető kellő eréllyel, tapintatossággal és beosztással.

A rendőrség számának szaporítása a község oly belügye, melyet szabadon intézhet, melynek keresztül vitelért, megvalósításáért kunyorálni nem kell, melynek akadálya csak pénzügyi ok lehet, mely azonban helyes beosztással könnyen elhárítható.

Szigoru, — határozott közóhaja a rendőrség szaporítása. Uton-utfélen halljuk hangoztatni, hogy keservesen érezhető a rendőrség hiánya.

Ha csak azt ismétljük, hogy egész Bareson négy rendőr ügyel a közbiztonságra, eléggé dokumentáljuk a közóhaj jogosságát. De rá kívánunk mutatni azon okokra is, mely ezen kérdés sürgős megoldását kívánatosá teszik.

Estéinként a prostitúció üti fel tanyáját utcáinkon. Ez teljesen új, immár szokássá, általánossá való tény. Nyilvános utcán a csatornák lakói élénken, hangosan, szemléltető módon tárgyalnak oly témákat, melyre a sétáló, hazatérő község absolute nem kíváncsi.

TÁRCA.

Igaz mese.

A „Barcs és Vidéke“ eredeti tárcája.

Írta: Tihanyi László.

A K... város nagy táncterme fényárban uszott. A hatalmas villany-csillárok fénye számszorosan verődött vissza a földigérő tükrökben. A zene andalító keríngőt játszott, melynek hangjánál a párok kipirult arccal, egymáshoz simulva táncoltak.

A terem egyik oszlopához támaszkodva egy magas, barna ifju állt. Arcán az unalom kifejezésével nézte a táncolókat, szeme közönyösen síklott el felettük. Egyszerre megvillantak szemei és mozdulatlanul függeszté egy hozzá közel ülő leánya arcára. A leánya mintegy megérezve a rajta függő tekintetet, feltekintett és mikor szemei az ifjuéval találkoztak, elpirulva sűtő le azokat. Az ifju hirtelen elhatározással odalép a leánykához.

— Szabad kérem Nagysád? Csak egy fordulót, — könyörög az ifju meghajolva. A leánya felemelkedik.

— Ugyebár nem várt meglepetés, hogy azok után, amik közöttünk történtek, bátor vagyok Kegyedet egy fordulóra kérni. De látja kérem, eszembe ötlött, hogy ez első és utolsó fordulóra nekem is van jogom. Csodálkozva néz reám? Igen első, mert mikor Kegyeddal először találkoztam, még nem voltam táncos — és utolsó, mert többé ily alkalommal nem fogunk találkozni.

— Miért nem? Nagyon egyszerű! Lássá kérem, ez a eszokor, mit keblén mástól visel, megtöltja nekem, hogy valaha még tegyeim. Ezzel megszűn'ém Kegyedre nézve létezni és mert minden nem lehettem, *calami* nem akarok lenni. Pedig régen más-kép gondoltam. A jövő oly szépek látszott! Elmúlt! De vigasztalódom, mert míg leányok lesznek, csalódott férfiak is lesznek! De azért ne higyeje, hogy a neheztesnek csak árnyéka is van szívemben. Nincs! Mert hiszen ha voltak keserű óráim akkor, voltak *perceim*, mikor oly tiszta boldogságot éreztem, mely kárpótolt engem az egész élet keserűségéért!

— Megint csodálkozva néz reám? Nem tagadhatja, hogy egy-egy perere igazán szeretett engem!

— Hogy mikor? Először akkor, mikor egy szép holdvilágos este kitértam Kegyed előtt szívemet, mikor bepillantást engedtem

abba az oltárba, melynek szentélyében oltárkép gyanánt a Kegyed arca volt elrejtve. Megvallottam a rég őrzött titkot. Hogy szeretem! Nem szőttem vallomásumat tele költői lendületű szavakkal, csak a magam egyszerű szavaival mondtam el. Kegyed nem szólt. Sürgetésemre — meghatva — mondta e pár szócskát:

— Türelem rózsát terem! — és megszorítá reszketve kezemet. Én azonban nem elégedvén meg ennyivel, választ akartam. Kapujok előtt voltunk. Hideg lévén, fekete boája volt vállain. Félkarral átöltöztö a rég várt igent. Elválásunk előtt a félig adott, félig rabolt első esők is elcsattant. Így volt?

— Ebben a pillanatban igazán szeretett engem! Igaz? Ebben a pillanatban éreztem, hogy az ég nyílt meg előttem, minden üdvösségével. — Ó szeret! — ujongtam. Szerettem volna az egész világnak kikialtani boldogságomat. Ez a perc be-aranyozta sivár életemet, ez volt vezéresillagom, melynek megszemélyesítője Kegyed volt, kinél összpontosult ezután minden gondolatom. Számomra nem létezett más! Csak Kegyed! De hisz első szerelmem volt!

— Még egy boldog pere történetét el-

Rendőr dolga, hogy ezektől az utcákat megtisztítsa és lehetetlenné tegye az erkölcstelenség megbotránkoztató viselkedését. Rendőr kellene, mert ehhez a mostani létszám nagyon is kicsiny.

A mostani világitás mellett es-tenként nagy vállalkozás az ut-cára kimenni. Ez ellen igaz, lám-pát felállítani sokkal célzzerűbb, mint rendőrt alkalmazni, de ne felejtjük el, hogy a sötétség nagy segítő társa sok oly gonoszságnak, mely ellen rendőri segítséget igényelnénk, ha volna rendőr, mely kellő védelmet nyújtani tudna.

Ujra hangoztatjuk, a községi előjáróság ezen a bajon könnyen segíthet. A megoldás elodázása ma már nem okolható semmivel, mert a belügyminiszter a rendőrség államosításának eszméjét politikai aggályai miatt elejtette, mert attól tart, hogy egy esetleges törvénytelen kormány mindenféle alkotmány és szabadság-ellenes ténykedésre használná fel az államosított rendőrséget — Ha tehát eddig erre vártunk, most már tudomásul vehetjük, hogy a mi lábunkból senki sem húzza ki a tűskét!

KRÓNIKA I.

Jótekonyságról.

Jótekonyságról hallottunk e helyen mult héten, de nem olyan hangon és értelemben, mely a mai ember érzés és gondolatvilágával egyeznék. A jótekonyságról ugyanis ma már dajkamesében is, csak ártatlan gyermekekhez lehet szólni olyképen, mint azt innen hallottuk. Író és költő, mivel érdemled meg neved, ha nem azzal, hogy korod legérzékenyebb felfogó anyaga vagy, mely a jövő vágyait előre éri és irásod lobogtatva törtétsz halgató-íd élén! S im Bácsoson még a jelent sem hallatod? Ugy látszik rég mulott május elseje és talán akkor sem zavarta bika-idegeid álmát friss, ünneplő-ruhások trombi-

tadala? Krajeárokat akarsz hullatni hálás, görbült alakokból? Nem. Különösen kis gyermekkel ne teted! Összes adott jó és rossz tulajdonaink dióhéjban hordozója. A gyermek, mely azomban társadalmi viszonyaink ferdeségének nyomását — hál-isten — nem hozza magával, nem szabad, hogy az egyenlőtlenséget, a megszorultak és nélkülözök kegyelembe fogadott voltát élénk benyomásai közé, már ily korban felvegye. Maradjon az a „Jótekonny Nő egyletek“ pudes, unatkozó dómának képes szórakozása, hogy épen a nagyszámu szegény tagoktól — kiknek vidéki társadalmi fogalmak szerint, belé kell tartozniok — szerzett pénzén, nagy leereszke-déssel boldogítsanak néhány protekcionál-iat, hogy legyen néhány lorgnonnak in-tézkedési és rendelkezési köre. A gyerme-keknek és az örök gyermeknek — a poeta-nak — nem szabad ezt a csunya össze-száradt, megszürcült vén anyót, a jóté-konyságot támogatni. Fiatal, életerős, nyiltarcu sokaság vár támogatásra, mely nem könyöradomány alakjában esedezik jogos részéért, hanem Isten teremtette egyenlősége alapján követeli azt, ami munkájáért a föld és elmeinek produk-tívítása folytán reája esik. Nem kell neki összetáncolt, összemulatott garas, nem kell neki erőnyes tetteért dícséretes lesők pénze, nem kell neki szép aszonyok által gyűjtött korona, nem kell neki temetési és esküvői meghatottságból kisajtott fillér, nem kell neki reklamból és hírnévért adományozok pénze. Ez sérti emberi büszkeségüket, egyenlő lényüvöltukat. Állatvédő-egyesület a tehetetleneknek kell. Csak a bénák és betegek kötelező állami segélyzését fogják megengedni. A görbülők és könyörgők vesszenek csak ki és a küzdés és munka-bírók maradjanak életbe, hogy az oly ter-mészetes jussukat, a mindenkire egyfor-mán eső részt az egész emberiségnek biz-tosítsák és hogy az Isten, vallás, törvény és társadalom által sokszorosan, szentesi tett és megpecsételt szegényfoltot: a jó tekonyságot megszüntessék!

*

Van egészséges munkás-szervezetünk Bácsoson. Okosan, öntudatosan dolgozó, a mint az ilyen nagyszámu. verejtékével kereső munkássághoz illik. Azonban a foko-zatos béremelés, amelyet elértek és amely-nek lehetőségét biztosítva van, nem jelenti azt, hogy ezáltal az emberiség e legna-gyobb és leginkább megszorult rétegének kulturális haladása minden tekintetben fényesen elő van mozdítva. Ennek a mun-

kásságnak, mely a mi hibánkból maradt el a kulturától, támogatásra van szüksége — épen a mi körünkből. Boldogulásukat nézve, látjuk ugyanis, hogy most a maga-sabb munkabérek a nagyobb mérvű al-koholtogasztás kompenzálja, mely jelen-ség szemlélésénél, nem elég megvetést és korholást tanusítani, mert a részszeg — ma már jól tudjuk — korántsem indivi-duális, káros következményű rossz szokás, hanem egy oly mélyen gyökeredző szoci-ális baj, melynek tisztázásán, gyógyításán, és kiirtásán, az egész tudományos világ az egész érző emberiség és a művelt osz-tályok vállvetve dolgoznak. Az általuk el-ért eredmények megmutatják az utat, me-lyet a tennivalók körül szem előtt kell tartanunk. A jól kereső munkások nagy száma szükségessé teszi pl., hogy odahas-sunk, hogy speciálisan községünk terüle-tén a szesz italok kimérése teljesen be-szüntetessék, vagy legalább is nagymér-tékben korlátoztassák. A munkásságot ez-által, átmenetileg és látszólagosan, érő kellemetlenséget és sérelmet persze a szak-szervezetükben tartandó odaadó oktatás és felvilágosítás által kell enyhíteni. Tiszta és egészséges lakások vételére kell ösztö-nözni őket és felolvasó-, könyvtár- és kö-zös szórakozó helyiségek berendezését kell keresztül vinni velük, hogy értelmük el-mulasztott nevelését, fejlesztését pótoljuk, nem pedig összetett karokkal nézni, mint akar a durva mob bódult fővel mindent felforgatni.

*

Községünkben nagyobb számmal keres-kedelmi alkalmazottak is vannak, kiknek azonban sem gazdasági, sem művelődési célú működését nem látjuk. Míg az ered-ményekkel kecségető gazdasági szervez-kedést ugyanazon, a hivatalnokok speci-ális helyzetében rejlt okok hátráltatják, melyek a fővárosban is meghiusították el-eddig a tömörülést, addig a művelődési szükségérzet hiánya csuf világot vet erre az osztályra.

IK—SZ.

H I R E K.

-- **Kitüntetés** Ó. os. és apostoli királyi Felsője folyó évi augusztus hó 12-én Bad Ischlben kelt legfelsőbb elhatározás-ával Auguszt Sándor járásörmesternek a csendőrségnél 24, Bácsoson 14 éven át telje-sített kitünő szolgálatait elismerésül a

mondom. Hozzá tartozóim nem engedték meg ismeretségünket. Üldözték! Oh mint fájtak nekem könyve, miket akkor ejtett, mikor panaszkodott az üldözéstről! Az ár-tatlant bántották! Arról a fájdalomról, mit akkor éreztem, nem beszélek. Az' érezni igen, de leírni, elmondani nem lehet. Nem tudom, vigasztaltam e? Lehet, mert ked-ves arcán mosoly villant át. Fellélegzet-tem. Mint a zsílip alól felszabadult patak vize, eredtek meg szavaim. Suttogtam ösz-sze-vissza ezer édes dolgot, mik csak sze-rető szívből fakadhatnak. Boldog voltam. Feledve volt az előbbi keserűség, csak a jelen maradt meg. — Gizike mosolyog! Gizike már nem sir! Atöleltem, szöke fe-jecskéjét vállamra hajtotta és ekkor le-heltem ajkára a második csókot.

— Emlékszik még milderre? Szome azt mondja, igen! Ez a két perc édes fénye bevilágítja egész életem sötét egét. E pil-lanatokra gondolva, feledve van az élet minden gyötrelme, szenvedése. Ezért hálás leszek örökké! Mindig!

— Mondjak valamit szenvedéseimről is? E pillanatban feltámad előttem az egész mult. Engedje meg, hogy egy kis ideig időzhessem e helyen. Oly jól esik, még egyszer emlékezni milderre. Mindez már ugyanis csak emlék! „Ami elmúlt, vissza nem jön“ — mondotta Kegyed, mikor egy-szer fel akartam támasztani az elmúltat.

Igaz volt! Halottakat nem támaszthatunk fel. De igaz! Nem erről akarok beszélni!

— A szenvedések közül csak egyet em-litek. Nagypénteken történt. Nekem igazi golygótá-járás volt. Kegyed szüleivel és ve-lem ment a Kalváriára. Talán még a kö-vet is megtudnám mutatni, hol történt. Szemközt velünk, jöttek szüleim. Anyám mit mondott, nem tudom, mert én csak Kegyedet néztem. Láttam, mint rezzen össze, mint halványul el és ezt nekem kellett végig nézmem. Figyeje el, szívem véret adtam volna, ha az nem történik. Akkor beszéltem Kegyeddal utoljára. Ellen-kezése dacára hazakisértem. Levertsége-met látva, angyali szíve talált számomra vigasztaló szavakat, mikor én, a férfi, nem tudtam Kegyedat, a megbántottat vigasz-talni.

— Utoljára szoritottam meg kis kezét. Utoljára! Mily bántóan rideg szó! És mily sokat jelent! Egy pillanatra láttam még kedves alakját, aztán eltűnt.

— Elöttem elsötétült minden. Tantalusz kínját éreztem réam szakadni. Itt van, kö-zelemben van az a lény, ki nekem drá-gább lelkem üdvösségénél, ki rám nézve minden és én nem mehetek Hozzá, nem zárhatom Öt karjaimba.

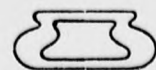
— Hogy mentem el házuktól?! Nem tudom. Agyam képtelen volt gondolkodni.

— De félre e sötét képtől! Egy rossz

álom, mely valóban megtörtént. Szívem azóta megszűnt érezni. De kitéröltem be-lőle a rosszat, csak a jó maradt meg. Re-ményem vagy vágyam nincs. Lélek nél-kül, érzés nélkül járom tovább az élet göröngyös utait. Ne higyeje azért, hogy Kegyedat átkozom!... Nem! Volt idő, mikor átkoztam a percet, midőn meglát-tam, de nyugodtabb lévén, eltűnt a rossz gondolat. Azóta csak áldani tudom, mert hisz Kegyed szerzett nekem néhány édes, bűvös-bájos percet, melyek kiengesztelnek a szenvedéssel.

— De a zene már elhallgatott. És kö-szönöm, hogy végig hallgatta az én kis regényemet, amely már annyiszor ismét-lődött az életben, — de azért mindig uj! Kegyeddal karom, jól esett még egyszer átálmodni az elmúltakat. Éreztem mindig, hogy ezeket még át kell élnünk együtt. Most megtörtént!

— Engedje még meg, hogy kis kezét egy pillanattig tarthassam kezemben, ugyis utoljára történik és ha néha majd eszébe jut e kis történet, ne mosolyogjon felette. Gondoljon reá, hogy valaha volt egy szív, melynek minden atomja Kegyedé volt, melynek Kegyed volt mindene...



koronás ezüst érdem keresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott. Örömmel regisztráljuk ezen hírt, mert a kitüntetés igazi érdemet jutalmazott.

— **Baleset.** A múlt hetihez hasonló baleset történt szerdán a reggeli órákban a Leszámitolóbank VII. számú raktáránál. Ugyanis a vasút elmulasztván a tolatásnál előírt ovóintézkedéseket megtenni s a bank vágányán álló kocsit a tolatógéppel erővel lökte meg, hogy a VII. raktáránál munkában levő fuvaroskocsik egyikét lovastól együtt — mely egyébként Nöthig báró tulajdona — elkapta, mi által az egyik ló lábsont törést szenvedett, a fuvaros kocsit pedig összezúzta. Ugy a ló, mint pedig a kocsit teljesen haszna vehetlenné váltak. A kocsinak semmi baja sem történt. Erről a balesetről lapunk kronika rovatában is megemlékezünk.

— **Megharapta a kutya,** cím alatt megintuk a múlt héten, hogy Rába Ferenc kutyája megharapta Liditt Edét, kit felszállítottak a Pasteur intézetbe. — Rába Ferenc most annak a constatálására kér fel bennünket, hogy a szerencsétlenség nem egészen úgy történt, mint azt tudósítónk leadta. Lidittet nem támadta meg a kutya, hanem — miután Liditt véletlenül a kutyára lépett — azt ijedtében harapta meg a különben igen szelíd kutya. Az egész dolog nem is Rába korcsmájánál, hanem a vasuti átjárónál történt.

— **Tűz.** Folyó hó 18-án reggel fél négy órakor Ligeti Lajos és Ferenc féle cementgyárban tűz ütött ki. A tüzet a kaposvári vonaton utazó Gugyi József és Szabó Béla vették észre, kik a belcsapusztai állomáson leszállva, futva mentek a tűzhöz oltani. Dacára, hogy a tűzoltóság trombitaszóval majd az egész községet felverte, a tűzoltásban csak igen kevesen vettek részt, a víz fuvarozáshoz kocsit egyáltalában nem lehetett kapni. Különös szerencse, hogy a tüzet a kevés buzgolózkodó lokalizálni tudta. A kár jelentéktelen.

— **Az ujszeszadó törvény** folytán úgy mint minden szesz ára, a világhírű BRAZAY sósborszesz ára is drágább lesz már szeptember hó 1-étől kezdődőleg. Azért mindenki a saját érdekében cselekszik, ha szükségletét még e hó folyamán, szeptember elseje előtt szerzi be. A BRAZAY sósborszesz — mint ismeretes — mindenütt kapható.

— **Korcsmai kedélyeskedés,** Fodor József, pálfalusi borbély f. hó 19-én feljelentést tett ifj. Ernhaft Ferenc és Szikinger János barcsi lakosok ellen. Feljelentés elmondja, hogy 16-án Szabó József és id. Ernhaft Ferenc a korcsmában összeszólalkoztak. Hogy, hogy nem, Ernhaft Fodort szárnak deklarálta, amit azonban címzett nem fogadott el, hanem feladónak viszázott. Ezért aztán ifj. Ernhaft Fodort hátulról egy székkel megütötte, majd gallérjánál fogva a földre rántotta, amikor pedig nagy nehezen feltudott állani, Szikinger vágta meg egy székkel. A bonyolult helyzet tisztázódni csak akkor kezdett, mikor a minden oldalról ütéssel traktált Fodor segítségére atyja id. Fodor Mihály sietett. Orvosi látélet szerint Fodor 8 napig gyógyuló testi sértést szenvedett.

Krónika II.

Tolatnak.

Ismét baleset. Ha egyszer történik, azt mondjuk, hogy véletlen s napirendre térünk a dolog fölött. De egy hét leforgása alatt ismétlődött. Nem hagyhatjuk szó nélkül. Még ha egy ló is esett csak áldozatul. Ép úgy emberéletben is eshetett volna kár. Csak a jó szerencse, hogy nem ez történt. A vasutiak felelősségteljes hivatást töltenek be, de ez a felelőség azon

arányban csökkenik, amely mértékben az előírt utasításokat betartják. Uti figura docet! A szabályzat szigorúan előírja a tolatásoknál követendő eljárást s a tolatást végző személyzetnek kötelességévé teszi, hogy a pályát megtekintse, vajjon az szabad-e. Ezt elmulasztotta a tolató személyzet, tehát a baleset megtörtént. Tessenek elképzelni egy 60 kocsiból álló kocsisor. A vonat legelején kapaszkodik 3, mond három beosztott s a legnagyobb angol hidegvérrel dirigálják a vonatot anélkül, hogy bármivel is törődjenek. Nekünk nem intenciónk támadni, egyedüli célunk rámutatni azokra a visszás állapotokra, melyek e téren uralkodnak, mert hisz ezzel is úgy vagyunk, mint az Isten-félelemmel. Istent tagadó ember csak addig Istent tagadó, míg baj nem lepi meg. Amint bajba kerül, kezdődik az áhítatosság a legkisebb bucsujárón és végződik a lourdesi szentelt víznél.

Arról nem is szólunk, hogy a vasuti személyzet kiváló előszeretettel vadászat verebekre, holott sasok röpködnek. Közönséget moleztálni apró-cseprő dolgokért nem újság, nagy dolgokat meg futni hagyják, egyszerűen „tudomásul vétetik“.

CSARNOK.

Boston.

(A zsuron való sikertelen verselés nem csüggesztette el még — meg nem koszorozott — verselőnket, úgy reméli, hogy a lányok még kedvet kapnak egy kis bosztonozáshoz.)

Szól a zene, lágyan ringó
Keringőre!... Bűvös dallam
A hév zenéje; andalító...
Piros, reszkető ajkam
Vele dudolja ariáját...
És akik látják
Hódolni a táncnak
A tomboló vágyat
Látnak szőgyenteljesen
Allni a majomszigeten,
Ki pirulva várom,
Hogy a párom
A bálon
Táncra mikor kérhetem!
Kérdik:
Miért itt a poszton?
Szólok mogorván:
Ja hogyha tudnám!...
Hiszen ez boszton!...
És busan fejem lehorgasztom...

Ma csak ez járja!
Az élet minden szép rőzsája
Piros, vig, kacagó lányok,
Kiket ma mulatni látok
Bosztont járnak...
Mindenféle figurának,
Ura, királya lett e forma...
A csárdás, valcer és a polka
Kimult! Meghalt, eltemették
Mind ahány csak, régi emlék
Kitagadta őh a bonton
És él helyette a boszton.

Szól a zene, lágyan ringó
Keringőre!... Bűvös dallam
A hév zenéje!... andalító...
Zengő bűvös hangja, halkan
Csalogat, hív forró táncra...
Am hiába
Kacsint ránk a sok szép fruska
Nem mehetünk táncra, míg nem
Jártunk a boszton coursusra!

(Ez is reklám! De ne legyen pör:
Echantillon sans valeur!)

C.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

T. Barcs. Mire ezen rovathoz ér, tul lesz a „drukkon“, mert a tárcarovatban megtalálja már munkáját. A lekötés tényének teljes elégtételül kell szolgálnia,

minden, a beküldéshez fűzött reményének, mivel ez azt mutatja, hogy stilusa megüti lapunk mértékét. Mondanivalója kereken, világosan hömpölyög és semmisen marad kifejezetlen, homályos. De abszolút-irodalmi tekintetből is megmondjuk véleményünket, mert tartozunk vele önmagunknak. Minden költői munkának, mely érdeklődésre akar számítani, két lényeges feltétele van. Az első, hogy igaz érzésből van-e írva, a második, hogy formájával, vagy tartalmával valamiféle filozófiai, erkölcsi, vagy esztetikai hatásra törekedjék. Ez utóbbi teljesen hiányzik belőle, de motívumai sem olyanok, hogy velük ilyen hatást el lehessen érni. De nem is ezt akartuk kiemelni, hanem azt a bizonyos érzést, mely az írásra hajtotta. (Természetesen föltételezzük, hogy való szerelmi érzés sugallta sorait.) Ez a rugó abban a formában ma már nem szolgáltat irodalmi tárgyakat. Ma már vérünkkel vált a XIX. század filozófiája a szerelemről és már tudjuk, hogy ez a nem épen légies érzés megszólaltatja a némákat, áradozóvá teszi a dadogókat, mitöbb, elveszi kritikai képességünket a szerelemszülte gondolataink irodalmi értékéről. Ez a tárgy, ma már csak valami meglepő új formájával hat. Ambiciója azonban ne lankadjon, mert stilusa fejlődésképes. Szívesen látjuk más-kor is.

Vidéki doctor. Elismerésének spontán megnyilatkozása bennünket örömmel tölt el. Igyekeztünk oda irányul, hogy lapunk a jobb vidéki lapok nivójára emelkedjék. Jó vidéki lapot, abban az értelemben, hogy az igazságot teljesen kiírjuk, természetesen csak teljesen független író emberek szerkeszthetnek. A beküldött cikket sajnálatunkra nem adhatjuk közre, mert a családi élet megbolygatása nem célunk. Uraságod téved. Nem revolver zsurnalisztikát üzünk. Más alkalommal szívesen látjuk. Kérdezettek hivatalnok emberek. — „Kronika“ rovatot fentartjuk a belső munkatársaknak. Eddig ketten írták. Üdvözlöl!

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet
Részvénytársaság, Budapest,
heti jelentése a tőzsdéforgalomról
és a pénzpiacról.

Budapest, 1908. augusztus 21 én

A budapesti értéktőzsde hangulatát az elmúlt hét folyamán nagyjából a külföldi politikai és gazdasági események befolyásolták. Dacára ama körülménynek, hogy a miniszteri hivatalos terméskimutató eredményét a tőzsdén kedvezően fogadták, valamint a külföldi tőzsdékről is kedvező hírek és pénzpiaci jelentések érkeztek, — a szerb kereskedelmi szerződés azonnali életbelépésére vonatkozólag Bécsből kiindult aggodalmak semlegesítették az értéktőzsde szilárduló hangulatát. Mindazonáltal az üzletmenet, bár a legszűkebb korlátok között mozgott, mégis barátságosnak volt mondható. A járadék piac aránylag gyenge és üzletelen, kivéve az orosz járadékot, melyben némi kereslet mutatkozott, úgy hogy annak árfolyama 97 0/0-ig javult. Ugyancsak forgalom tárgyát képezte a 4 0/0-os magyar korona-járadék, melynek árfolyama szintén javult 5 fillérrel, arra a hirre, hogy járadékunk a párisi tőzsdén jegyeztetni fog. A forgalomnak a nemzeti ünnepen való szünetelése folytán szerdán ismét realizálások történtek, minek következtében az összes árfolyamok némileg lemorzsolódtak. Bizonyos árfolyamhullámzást idézett elő az ausztriai vásárak leszállítása is, amennyiben a Rimamurányi vasmű r. t. részvényei ezzel kapcsolatban 3 koronás árfolyamcsökkenést szenvedtek. Nevezetesebb árfolyamváltozásokról nem tehetünk említést, minthogy azok nagyjában elmúlt heti nivójukon maradtak.

Eladó esetleg bérebe adandó a **kolleci csárda** megfelelő melléképületekkel, kerttel, egy hold I. oszt. szántófölddel, több kiadható lakással Bares és Verőce közötti országút és négy irányban levő elágazás mellett — 10 perenyire a lukácsi állomáshoz. Tudakozhatni **özv. Bittner Jánosnál** Lukácson (Bares mellett.)

Cukrász tanoncoknak

felvétetik egy jó házból való fiu — ellátással.

Oroszy S. udv. cukrász utodjánál
Kaposvárott.

Iskolatáskák

legjutányosabb árért kaphatók a
„BARCSI NYOMDÁ”-BAN.

PÉCSI DEÁK-OTTHON.

Az érdekelt szülők értesítetnek, hogy a következő tanévre középiskolai tanulók részére

INTERNATUS

létesítetik, amelybe ezuttal **csak korlátolt számban** vétetnek fel növendékek.

Az intézetben a növendékek felett a tanulmányi felügyeletet egy, esetleg két bennlakó működő tanár gyakorolja.

Prospektus és mindennemű felvilágosítással szívesen szolgál

Az Igazgatóság,
Pécs, Deák-utca 11.

„BARCSI NYOMDA”

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSZET, KÖNYV-, PAPIR- ÉS DISZMŰÁRU-KERESKEDÉS.

Megrendelhetők:

Névjegyek, meghívók, eljegyzési és esketési tudósítások, számlák, címkék és levélpapírok, borítékok. Arjegyzékek, körlevelek, hirdetésmények és falragaszok.

Évi jelentések, mérlegek, kimutatások, hivatalos nyomtatványok és gyászlapok.

Rovatolt táblázatok számadásokhoz és nyilvántartásokhoz. — Röpiratok, füzetek, könyvek, folyóiratok, nagyobb művek stb.

Allami és magánhivatalok részére szükséges mindennemű nyomtatványok; továbbá hivatalos levél- és okmányborítékok minden alakban, a legjutányosabb árban.

Készít a legfinomabb kivitelben minden néven nevezendő
könyvnyomdai munkát
tisztán és eszesen a legjutányosabb árban.

Raktáron tart:

Jegyzői, egyházi nyomtatványokat, iskola-könyveket, üzleti könyveket, jegyzetkönyveket és naptárakat.

Irodai, levél- és különféle színes papírt, selyempapírt, rajzpapírt, meritett-, csomagoló-ítató-papírt és rovatolt papírt.

Tintát, tinta- és tolltartókat, különféle írónokat, bélyegző-festék és párnákat.

Irkák, tollak, tollszárak, iskolatáskák, palatáblák, rajztáblák, vonalzókat, körzőket stb.

VASUTI MENETREND.

Baresra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 30 perc
„	délután	5 óra — perc
„	este	9 óra 07 perc
Kanizsáról . . .	délelőtt	7 óra 17 perc
„	délután	5 óra 23 perc
„	este	7 óra 34 perc
Pákrácsról . . .	délelőtt	10 óra 53 perc
„	este	8 óra 05 perc
Somogyzóbról . . .	délben	12 óra 30 perc
„	este	9 óra — perc
Kaposvárról . . .	délelőtt	8 óra 05 perc
„	este	7 óra 50 perc

Baresről indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 35 perc
„	délután	1 óra 20 perc
„	délután	6 óra 25 perc
Kanizsára . . .	reggel	4 óra 42 perc
„	délelőtt	9 óra 10 perc
„	délelőtt	11 óra 10 perc
„	este	9 óra 45 perc
Pákrácsra . . .	délelőtt	8 óra 10 perc
„	este	5 óra 29 perc
Somogyzóbra . . .	reggel	4 óra 15 perc
„	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra . . .	reggel	3 óra 18 perc
„	este	5 óra 34 perc

A Szlatina felé közlekedő motorvonat

indul	reggel	2 óra 30 perc
	délelőtt	11 óra 50 perc
érkezik	reggel	8 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Ki akar mézet?

Jó izü elsőrendü pergetett mézet **140 fillérért** kaphat kilónként

Pozsegovics Györgynél
BARCSON.

Hordó.

Mindennemű boros hordók, kádak és e szakmába vágó

kész munkák

a legjutányosabb árban szerezhetők be

Pozsegovics György
kádár-mesternél BARCSON.